

РЕШЕНИЕ

№ 1197

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7421** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21039672/12.07.21 на [фирма] -С. с представляващ И. Г. Р. и с проц.представител адв. К.П. против Решение от 18.11.20г по нахд № 10044/20г на СРС, НО, 94ти състав, с което е изменено НП № 22-006654/08.04.20г на Директор на Дирекция “Инспекция по труда”-С., с което на касатора е наложено адм.наказание “имуществена санкция” в размер на 3000лв, на осн. чл. 414 ал.3 от КТ, за нарушение по чл. 62 ал.3 от КТ, като СРС е изменил НП и е намалил санкцията на 2000лв.

Към настоящото дело е присъединено и ч.к.д.№ 12481/21г на АССГ, предмет на което е ч.жалба вх.№ 21046663/27.09.21г срещу Определение от 30.08.21г /по разноските/.

В кас.жалба се твърди, че решението е неправилно и проц. и мат.незаконосъобразно, лишено от мотиви, като се моли за отмяната му, евентуално за изменението му/като се намали размера на санкцията на мин.размер от 1500лв/, и за присъждане на разноските за двете инстанции.Сочи се, че правната квалификация е неправилна, СРС неправилно е определил часът на нарушението, като е налице и хипотезата на маловажност по чл. 28 от ЗАНН.В съд.заседание касаторът не се представлява. В писмени бележки се поддържат двете жалби и се претендират разноски от 500лв- за кас.жалба пред АССГ.

В частната жалба се сочи, че Определението е неправилно и незаконосъобразно, като

след като СРС е намалил санкцията от 3000лв на 2000лв, значи за 1000лв въззивната жалба на дружеството е била уважено и респ. за тази част се дължат разноски на дружеството -за въззивното производство.Цитира се практика на АССГ в този смисъл.Претендират се разноски от 150лв- за частната жалба пред АССГ.

Ответникът- Дирекция “Инспекция по труда”-С. се представлява от юрк.П., които оспорва двете жалби като неоснователни и недоказани и моли за отхвърлянето им. Претендира юрк.възнаграждение за кас.жалба и отделно за ч.жалба.

Прокурорът намира двете жалби за неоснователни и моли за отхвърлянето им.

I/ Съдът намира кас.жалба за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и несправедливост на наложеното наказание - само ако има такива конкретни възражения от касатора.

К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, но за мат. незаконосъобразно, по следните съображения:

1/СРС приема нарушението за безспорно доказано, но изменя НП поради неправилно определен размер на санкцията от АНО -3000лв при законов минимум от 1500лв.От своя страна СРС не налага мин.размер от 1500лв, а 2000лв/приема, че отегчаващо отговорността обстоятелство е постъпил сигнал и установени при същата проверка други нарушения на трудовото законодателство от това лице, а смекчаващо обстоятелство е, че това нарушение на КТ е първо за лицето/. Касаторът твърди, че нарушение с дадената в НП правна квалификация не е извършено, т.е. той изцяло оспорва извършването на посоченото в НП нарушение.Алтернативно моли, ако К..състав все пак приеме, че е налице извършено нарушението по НП, да измени въззивното решение и да наложи мин.размер на санкция/1500лв/.

2/ Видно от АУАН, при проверка на 06.02.20г от 10.30 до 11.10 часа - по спазване на трудовото законодателство, на място в обект, стопанисван от ЕТ, е установено лицето Св.Й., полагащо труд. То е попълнило декларация в 10.55часа, видно от която има трудов договор, но не му е било връчен екземпляр от трудов договор и заверено уведомление. В АУАН е посочено, че в 10.30 часа лицето е работило, без да му е връчен екземпляр от договор и заверено уведомление, като това е нарушение по чл. 63 ал.2 от КТ. На 25.02.20г ЕТ представя на проверяващите трудов договор от 06.02.20г, регистриран в ТД на НАП на 06.02.20г в 11.57часа/т.е. след началото на проверката/.В самия АУАН лицето е изписало възражение, че проверката е проведена в диапазона 10.30-14.20 часа/т.е. потвърждава се и от лицето, че уведомлението до НАП от 11.57часа е след констатираното в 10.30 часа /. Видно от трудовия договор, екземпляр от него и заверено уведомление са връчени на лицето на 06.02.20г, като на тази дата лицето е следвало да постъпи на работа.Изводът на К..състав от това е, че в 10.30 часа лицето вече е имало трудов договор, но той още не е бил регистриран в НАП/регистриран е в 11.57часа/, респ. в 10.30 часа на лицето не е било връчено заверено уведомление/такова още е нямало налично/ и екземпляр от труд.договор/такъв е имало/.В НП е посочено, че нарушението е такова по чл.63 ал.2 от КТ- работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1. Това нарушение предполага

документите по ал.1 вече да съществуват, но да не са връчени на лицето, преди да започне работа. Случаят е точно такъв- в 10.30 часа лицето е имало вече трудов договор, следователно нарушение по чл.63 ал.2 вр. ал.1 има - то касае наличният в 10.30 часа трудов договор. В 10.30 часа не е имало все още подадено до НАП уведомление/т.е. изобщо няма как такова да му се връчи в 10.30 часа/. Следователно, по отношение на несъществуващото в 10.30 часа уведомление - нарушението принципно би могло да е по чл. 62 ал.3 от КТ. Но този текст предвижда 3дневен срок от сключване на трудовия договор, за да се подаде уведомление. Следователно, срокът по чл.62 ал.3 от КТ не е бил изтекъл и няма нарушение по този текст-относно уведомлението. Следователно, единственото в случая реализирано нарушение е това по чл.63 ал.2 от КТ- в 10.30 часа лицето работи, има трудов договор, но екземпляр от него не му е връчен. Не му е връчено и заверено уведомление/независимо по какви причини/, т.е. И двата документа по чл.63 ал.1 не са били връчени в 10.30 часа/независимо от причините, това са фактите/. Правната квалификация на нарушението е правилна- чл. 63 ал.2 от КТ. Възражението на касатора, че лицето е допуснато на работа в 08.00 часа и това е часът на нарушението/а не в 10.30 часа/, по никакъв начин не променя крайният извод- лицето е допуснато до работа и е работило към момента на проверката- без да му е бил връчен съществуващият трудов договор.

3/ К..състав намира нарушението за безспорно извършено. СРС правилно е наложило санкция в размер на 2000лв/а не в мин.размер от 1500лв/- с аргумент, че при същата тази проверка са установени общо 10 бр. нарушения на КТ/видно от съставения на 25.02.20г Протокол за проверки на 05 и 06 февр.2020г, с дадени задължителни предписания/. К..жалба е неоснователна , СРС правилно е намалил размера от 3000лв на 2000лв, но не е наложил мин.размер от 1500лв.

4/ При този изход на спора по кас.жалба- на касатора не се дължат разноски.На ответника по кас.жалба се дължи юрк. възнаграждение в мин.размер от 80лв.

II/ К..състав намира частната жалба за недопустима за разглеждане като просрочена. Определението от 30.08.21г /по разноските/ е връчено лично на адв.П. на 15.09.21г, като ч.жалба е с ел.подпис от 26.09.21г и с вх.№ на СРС от 27.09.21г. Срокът за ч.жалба е 7мо дневен, като е изтекъл на 23.09.21г-първи работен ден.Поради което същата следва да се остави без разглеждане. При този изход на спора-на ответника по ч.жалба се дължи юрк.възнаграждение в мин.размер от 80лв/вр. чл. 63д ал.1 вр. чл. 143 ал.3 и чл.144 от АПК вр. ч. 78 ал.4 от ГПК/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1, както и на осн. чл.236 вр. чл.230 вр. чл.231 вр. чл. 213а ал.6 т.2 и ал.9 вр. чл.215 т.3 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.11.20г по нахд № 10044/20г на СРС, НО, 94ти състав, по кас.жалба с вх.№ 21039672/12.07.21 на [фирма] -С. с представляващ И. Г. Р..

ОСЪЖДА [фирма] -С. с представляващ И. Г. Р. да заплати на Изпълнителна Агенция “Главна Инспекция по труда” сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноски в производството по кас.жалба.

РЕШЕНИЕТО в тази част е окончателно.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба с вх.№ 21046663/27.09.21г на [фирма] -С. с представляващ И. Г. Р. срещу Определение от 30.08.21г по нахд № 10044/20г на СРС, НО, 94ти състав.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО в тази част/по частната жалба/.

ОСЪЖДА [фирма] -С. с представляващ И. Г. Р. да заплати на Изпълнителна Агенция “Главна Инспекция по труда” сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноски в производството по частната жалба.

РЕШЕНИЕТО в тази част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

Председател:

Членове: